

СИЛА

Органъ на Демократическия Сговоръ — Варна.

Общ фронтъ на Демокрацията.

Въ моменти, когато държавата ни е бивала въ опасност, за щастие, общия фронтъ е бил винаги образуванъ и то не само отъ демократическите групи, ами отъ цялия народъ — 9.VI 1923, Септемврий с. год., Април 1925 год. *Но общия фронтъ на демокрацията е не обходимъ не само за потушаването на буритъ, а за мирни времена, за творческа работа, чрезъ която да се премахнатъ условията, които създаватъ буритъ и да се тласне държавата ни къмъ сигуренъ прогресъ.*

На демократическите идеи и институти, съвременна Европа дължи колосалния си напредъкъ и на тѣхъ цялия здравомисленъ святъ оповава днесъ своитъ надежди. Само чрезъ тѣхъ ще се закрепятъ общественото устройство и ще се ускорятъ еволюционното. Крайните идеи, особено следъ злополучните опити съ тѣхъ, показваха явно своята негодностъ и вредителностъ. Днесъ тѣ намиратъ почва да виреятъ, само въ нѣкои по-слабокултурни и победени народи.

Днесъ демокрацията се характеризира главно съ стремлението за социални реформи, чрезъ които да се изгладятъ имотните неравенства и въобще да се подобри положението на слабоимотните. Политическите реформи, къмъ които демокрацията сжщо се стреми, тя смѣта само като средство, като необходимо условие за социалните реформи. Въ тия две стремления, които претендира и нашата демокрация, се включватъ и временните идеи които тя има: умиротворението на страната и възстановяването на нейните стопански сили.

Но нашата демокрация, докато стои разпокъсана, е безсилна да се справи съ тия задачи. Малките демократически групи се изтощаватъ въ взаимни борби. Нещо по-лошо: за да поженатъ времени изборни успехи, тѣ се подаватъ на безогледна демагогия и по тая начинъ засилватъ условията за движението на крайните течения. Въ слабопросветенитъ среди по-лесно си пробива пътъ заблудата, демагогията, а по мъчно — истината, защото първата действа чрезъ чувствата, вѣрата, а втората — чрезъ просветата. Демокрацията, докато се намира въ взаимна борба, ще бжде и лошъ политически възпитателъ на народа. Демократически сговоръ, най-силното демократическо ядро, прави свърхъ усилия да осмисли демократическите стремления.

Но той е спъванъ колкото отъ еднофронтовците, толкова и отъ опозиционните демократически групи. Демокрацията се самоизяжда. А. Ляпчевъ, единъ безспоренъ стълбъ на нашата демокрация, борецъ за демократически реформи, за създаването и закрепването на демократическата партия идейно и числено, стълбъ на нашата демократическа преса, вчера най-добъръ съратникъ на А. Малиновъ, днесъ само защото е не въ групата на последния, веднага стана лошъ държавникъ!

Но докато демокрацията ще се огъва и изтощава въ взаимни борби, тя ще бжде негодна за решителна творческа работа. А споредъ насъ, слаба демокрация — това е най-добро условие за силенъ дружбашко комунистически фронтъ. *Изходътъ за нашата страна е въ общия фронтъ на нашата демокрация, който трѣбва да се създаде. Кой е властниятъ да стори това чудо? Формата — сливание или друга форма — не важи, а важи сжщината: да се групиратъ усилията поне за нѣколко години и заедно да се заработи, затова трѣбва повече идейностъ и повече преданностъ къмъ общото дѣло.* Силните личности могатъ да изиграятъ историческа роля въ това направление. Въ френската история, казва Фернау, намираме единъ и сжщи мотивъ — *търсене на водители, които да поставатъ общото дѣло погоре отъ егоистичните интереси на личността.* Бихме добавили ние — на партията! Трѣбва хор и хора, съ силна мисълъ и инициатива, съ дълбокъ общественъ интересъ и твърдъ характеръ, казва другъ политически мислителъ. Имаме ли ги? Демокрацията трѣбва да ги поидири и да имъ стори пътъ.

Онова що дѣятели сториха за събирането на демократически сили въ една партия на демокр. сговоръ, ще остане паметно. Тѣ почти бѣха успѣли да достигнатъ единството на демокрацията, велико дѣло въ нашата политическа история. Злосторници намалиха размера и значението му. Но примерътъ е насърчителенъ. *Демокрацията трѣбва да си постави за идеалъ и лозунгъ — да се обедини въ единъ фронтъ.* Безъ това, страната ни още години ще се люшка и рискува съществуването си. Широкото избирателно право, безъ това единство, създава опасностъ, че на ново ще се разклати националната ни устойчивостъ и обществения редъ. Беджеготъ не

Абонаменти:
За година 50 лв.
„ 6 месеца 30 лв.
Брой 1 левъ.
Редакция:
Клуба на организацията ул. „Гургюлята“ № 6.
Телефонъ № 372.
Обявления: 1.50 лв. кв. сантиметъръ.

току така се боеше отъ тая опасностъ.

Нашата демокрация е на изпитание.

Стопанската криза.

Отъ день на день кризата се усилва. Причините за това сж много и повече или по-малко известни. Главните обаче сж: Дефицита ни въ търговския балансъ, репарационитъ задължения, липса на износъ на тютюня ни и липса на парични знаци.

Относно първата причина ще кажемъ, че тая ще се отстрани, като, отъ една страна ограничимъ до минимумъ вноса отъ вънъ. Престанемъ да употребяваме луксозните предмети, като платове, вълнени, копринени и пр. предмети, които вече се произвеждатъ у насъ. Съ това отъ една страна, ще спестимъ националните си богатства и валюта, а отъ друга, ще насърчимъ мѣстната индустрия, съ което ще засилимъ производството си и ще премахнемъ безработицата. Нѣмамъ подъ ръка статистически данни, обаче смѣло мога да кажа, че за вълнени платове и коприни, ежегодно отъ насъ се изнася валюта за стотици милиони лева. Нашитъ търговци и консуматори, трѣбва не само да се плачатъ отъ кризата, но да помогнатъ за премахването и, а това отчасти ще стане, като ограничатъ вноса и консумацията на луксозните предмети и на тия които се произвеждатъ у насъ. У насъ обаче всичко е свикнало само да критикува и се оплаква, безъ да прави сметка, че народното стопанство не е фикция, а нѣщо реално — живота въ който всѣки участва, и съ това си участие дава положителенъ или отрицателенъ резултатъ. Живѣемъ болно време и всички трѣбва да помогнемъ въ крѣга на възможното за да преминемъ къмъ нормалното време. Би било нежелателно държавата да се намеси съ ограничителни мѣрки въ тая областъ, защото това би предизвикало политически усложнения, а днесъ момента не е отъ естество да се предизвикватъ такива.

Втората причина, това сж непосилните репарационни задължения, които поглъщатъ голѣма частъ отъ бюджетните постѣпления, като правятъ бюджета, повече консумативенъ, отколкото творчески. Съ поглъщането на тия средства, които инѣкъ биха се вложили въ строителство, индустриаленъ и пр. кредитъ, чрезъ съответните кредитни държавни институти, на които държавата дължи милиарди, парализира се цялия икономически животъ и държавната строителна политика. Цѣлото внимание, както на правителство, така и на общество трѣбва да бжде насочено къмъ намалението на тия репарационни задължения. Тукъ вече въпроса е малко по-сложенъ, понеже въ сжщностъ това намаление не зависи отъ насъ, а главно отъ силитъ побѣдителки. За да можемъ да повлияемъ въ тая посока, се иска отъ насъ много. Главно то вътрешенъ миръ и спокойствие, зачитане на договоритъ, добри съсѣдски отношения, особена толерантностъ въ отношенията ни съ великите сили, и организиране на пропагандата въ това отношение, за да бждемъ чути, тамъ където трѣбва. Но ние мислимъ, че докато въ търговския си балансъ показваме единъ минусъ, и при това разходванъ за луксозни предмети и пр. ще чувствуваме известни спънки. Трѣбва да

докажемъ, че дѣйствително плащането на репарационитъ е губелно за страната ни, за да можемъ по силата на нѣкия договоръ да искаме намалението имъ.*

Третата причина е сжщо важна, тя се включва отчасти въ първата — търговския ни балансъ, но поради нейната особена важностъ ще разгледаме отдѣлно. Ние и другъ пътъ сме се спирали върху въпроса за нашето тютюнево производство. Той дѣйствително е боленъ и иска едно, по-основно проучване. До като преди европейската война тютюня представляваше едно незначително перо за нашия износъ, въ и следъ войната, поради особенитъ причини, той застава на чело на нашия износъ. Обаче ние мислимъ, че тия чисто субективни причини, вече отчасти не сж на лице, а като така налага се едно намаляване на това производство за сметка на неговото качество. Иначе ние ще се изправимъ предъ една още по-голяма тютюнева криза отъ тая предъ която се намираме. Тютюня е отъ ония продукти, които не търпятъ трансформация, т. е. не може да служи, освѣнъ за цялитъ за които е предназначенъ прѣко, а като така излишка на това производство се явява вреденъ за стопанството, което го е произвело, защото ангажираната площъ за неговото засѣване, както и трудътъ употребенъ за производството му, се явяватъ като загубени напрасно — минусъ за народното ступанство. А на тази площадъ и съ този трудъ би могло да се произведатъ продукти нужни. Но независимо отъ тия съображения, излишекъ му поражда конкуренцията, която въ голѣма степенъ влияе върху ценитъ му. Ето още една втора загуба за народното ни ступанство, която се състои въ разликата съ една нормална цена, до конкурентната. Прочие налага се отчасти да се ограничи съзнето на тютюня само въ области, където ще се получи доброкачествена стока, годна да издържи конкуренцията на чуждитъ тютюни. Вместо тютюневата култура, ще следва да се обърнемъ къмъ други, които, ще дадѣтъ полезно производство за народното ступанство.

Тукъ му е мѣстото да кажемъ, че ние се приближаваме и къмъ една друга ступанска криза, а именно къмъ лозарската. Усиленото засаждане на лозя презъ последната година, засилило и производството на виното. Ние имаме за последната година, около 100 милиона литри вино. И понеже нашето вино, поради лошото му приготвяване, не е годно за експортъ и не може да издържи повече отъ една година, то съ насичането на мѣстния пазаръ съ вино, ще се яви единъ излишекъ, който ще предизвика лозарската криза предъ прага на която сме. Когато ако своевременно се намѣрятъ пазари за нашето десертно грозде, ако се обърнемъ къмъ производството на други продукти отъ гроздето, като мармалади, безалкохолни питиета, стафиди и пр. ние не само, че нѣма да имаме криза, но ще засилимъ това извънредно доходно производство.

Липса на парични знаци. Тая причина сжщо така немалко влияе за усилването на кризата. Количеството на паричните знаци, които циркулиратъ е въ тѣсна връзка съ кредитоспособността на Българската народна банка. Тая кредитоспособностъ пъкъ е тѣсно свързана съ количеството на благороденъ металъ (злато и сребро) намиращъ се въ каситъ на банката, както и съ разполаганитъ креанси въ чужда валюта и пр.

Малкото количество благороденъ металъ съ който разполагаме, не дава възможностъ на Банката да пустане въ обръщение достатъчно банкноти. Лошния ни търговски балансъ пъкъ отъ своя страна намалява реалнитъ средства на Банката, като злато и налота, защото разликата въ минусъ трѣбва да се изплаща отъ запаситъ на банката, и всѣки единъ моментъ излага на рискъ стабилността на нашия левъ, и банката за да запази съотношенията между златния стока и пустнатитъ бан-

кноти въ обръщение ще бъде принудена да намали числото на циркулиращите банкноти, и съ това да се засили още повече кризата.

Тая причина временно може да бъде отстранена само чрез сключване на външен заем, за да може да се засилват резервите от реални платежни средства — запасите на Банката. Към това днес съ успяхъ е насочена държавната политика, но ние мислимъ, че ако не се премахнат първите три причини, то здравяването на положението ще бъде само временно.

Н. Г. Н.

Между две маси.

Отбихъ се на почивка въ „Кристалъ“. Попаднахъ между две маси, откоито едната много голъма и цълата заета съ млади хора, а на другата седяха двама чужденци. По акцента познахъ че сж пруси. И на двестъ маси се водеха оживени разговори и азъ, макаръ откъслечно, дочувахъ слова, които ясно изтъкваха темата на разговора. На голъмата маса младите варненци споряха буйно и нервно. Не ще и дума, че тукъ се бистреше политика: често се споменаваха имената на г. Малиновъ; натъртено и жлъчно се произнасяше думата „народнящина“; сговоръ и тефторъ се преплиташе често, не падаше отъ устата на някои и новата фраза „чистата демократия“. А когато някои спомена за касирания общински изборъ главитъ на многома почервеняха като попарени и потъ изби по челата имъ. Редовния разговоръ въ мигъ се превърна на нескончаема глъчъ, то новетъ се повишиха, ржкомания, жестикулации... настана олелия. Това продължи много и много. Не вървахъ въ обществото на народитъ да се е влагало толкова ж въ при решаването и най-в. снитъ съвременни проблеми. Но щитъ варненци, между които знахъ много юристи, финан. и и търговци тгй силно... якоха въ политическия споръ че ми стана жалъ за енергията, която тия добри хора губятъ за нищо.

Въ сжщото време дочухъ отъ другата маса двамата нѣмци да говорятъ за положението на Варна. Изтърнахъ. Чужденци приказватъ за града ни и то какво: едина даваше изразъ на своето очудване, какъ е било възторжено тоя хубавъ градъ да замре ступански. „Отчаяя ме мъртвилото въ нилата“

каза той. „Азъ познавамъ града отъ много по-рано и сега нито слъда отъ това хубаво минало. Варна, обаче, може да се спаси. Условиата за това сж на лице, само хора сж нуждни да ги използватъ...“ Тази бѣ темата на чужденския разговоръ.

Стана ми и мъчно и тъжно, защото тази тема не се разискваше на другата маса — тамъ и е мѣстото.

Ступански въпроси възбуждатъ днесъ цълля културенъ святъ, а ние хабимъ сили въ нескончаеми спорове за политика и партизанство. Да бѣше това само на голъмата маса — иди-доди; но това е навредъ у насъ и въ разговори, и въ преса, и при работа и при почивка!

Чужденцитъ по сръчно напипватъ пулса на нашия ступански животъ, а ние само го окаиваме и чакаме спасение отъ „нашата партия“.

Дано бѣда жасливъ, когато втори пътъ се отбия въ „Кристалъ“ да видя разпѣнени ролитъ да двестъ маси.

Senator,

Борсовъ бюлетинъ

(Седмиченъ прегледъ на тържищата на зърнени храни въ Варна.)

2.IV. Общинска борса. Презъ изтеклата седмича пристигнаха 270 кола отъ които 207 зимница, 12 ржжъ, 25 кукурузъ, 5 ечмикъ, 9 фий, 11 бобъ и 1 леща. Цѣнитъ на разнитъ артикули сж се движили както следва: зимница 410—575 лв. на хектолитъръ, ржжъ 340—420 лева, кукурузъ, 250—280 лева, ечмикъ 265—270 лева, фий 350—450 лева, бобъ 295—440 лева и леща 350 лева. Пристиганията се засилватъ.

Стокова борса. Презъ сжщото време пристигнаха 104 вагона, отъ които 71 кукурузъ, 15 зимница, 9 бобъ, 2 ржжъ, 2 ечмикъ, 2 фий, 2 слънчогледъ, 1 киспе. Цѣнитъ сж се движили както следва: зимница 665—707.50 лева за 100 кгр., ржжъ 445 лева, кукурузъ 320—372.50 лв. бобъ 425—450 лева и фий 510 лв. Пристиганията и презъ тази седмича бѣха много ограничени.

Положението въ странство. Зимница — незначителни колебания; даревица — въ последнитъ нѣколко дни отбѣлязва повишение и въобще тенденция на затвърдяване.

Бюджета на Варненската Окржж. Пост. Комисия е утвърденъ отъ Минист. на Вжтр. Работи, тгй както е гласуванъ отъ Окр. Съветъ — съ общъ приходъ и разходъ 18,072,518 лв., безъ платноснемачното и кооперативно бюро.

Печат. и хромолит. „Просѣщение“ П. Зенгиновъ. пар. № 214.

бленото си сѣчище „Драганча“ при с. Горенъ Чифликъ, презъ времето отъ 1 априлъ до 31 май т. г. по цѣни:

- 1) Мертечи (до 10 см. диаметръ) 220 лв.
- 2) Колове за ограда (до 10 см. диаметръ) лин. м. 5.50 лв.
- 3) Греди на 10 см. диаметръ куб. м. 300 лв.
- 4) Колчета за лозя, парчето 1.50 лв.

Б. Дърва за огревъ.

- 1) Метрови, нарѣзани, готови, ще отпуща отъ сѣчището си отдѣлъ № 66 надъ с. Г. Чиф. куб. м. по 70 лв.
- 2) Вършенакъ, куб. м. по 20 лв.
- 3) Трески, тонъ 20 лв.

Желающитъ да се снабдятъ съ строителенъ материалъ трѣбва да се снабдятъ съ удостоверение отъ общината, че ще строятъ и количеството на потребния имъ материалъ за постройката, а тия, които ще получаватъ дърва — съ удостоверение, че не имъ е отпуснато отъ друга държавна гора дърва за огревъ въ размеръ предвиденъ въ закона за горитъ.

Удостоверението ще се представи въ Управлението на 2-ра група — гара Горенъ Чифликъ, където ще се дадатъ разрешения за отпусчане изканото количество материалъ и дърва.

Предупреждава се населението, че на 1-й августъ ще бѣде прекратено всѣкакво отпусчане на дърва и материалъ, за това трѣбва да побързатъ и се снабдятъ на време. Следъ опредѣления срокъ никакви заявления нѣма да се удовлетворятъ.

Управителъ: И. Сокачевъ

1—2

Зав. експедицията: П. Дюгменджиевъ

Провадийско Градско Общинско Управление

О Б Я В Л Е Н И Е № 1417

гр. Провадия, 23 мартъ 1926 г.

Общинското управление обявява на интересующитъ се, че на 8 априлъ т. г. отъ 5 до 6 ч. сл. обѣдъ въ помещението на кметството, ще се произведатъ търгове съ явно наддавание за отдаване подъ наемъ 10 месарски и градинарски дюкяни въ горнитъ и долни хали въ гр. Провадия за време отъ 1 априлъ т. г. до 31 мартъ 1927 г.

Ще се допускатъ да участвуватъ въ търга ония кандидати, които предварително представятъ на тържната комисия свидетелство, че сж български подданици и че се ползуватъ съ граждански и политически права, внесатъ залогъ по 600 лева, и подпишатъ общитъ и специални поемни условия за това предприятие.

Кметъ: П. Спасовъ

Секретаръ: Г. К. Аргировъ

Провадийско Градско Общинско Управление

О Б Я В Л Е Н И Е № 1377

гр. Провадия, 22 мартъ 1926 год.

Провадийското Град. Общ. Управление обявява за знание, че въ града ще се състои ежегодния седемъ дневенъ пролѣтенъ **панаиръ** отъ 19—25 априлъ „Врѣбница“ включително 1926 год. На този панаиръ ще стане продажба на едъръ и дребенъ добитъкъ, манифактурни и галантарийни стоки, кундураджийски, бакърджийски, грънчарски и разни други видове издѣлия. Панаира ще стане на площада между Общ. Управление и Градската градина.

Търговци, занаятчи производители и любители, не пропусчайте случая да посетите Пролѣтния „Сютъ“ панаиръ, който поради достатъчнитъ удобства надминава всички панаири въ царството. За достатъчнитъ удобства на панаира говорятъ още природнитъ условия, съ които е надаренъ града ни, а именно: вода и паша въ голъмо изобилие. Презъ града минава железопътна линия съ 2 гари. Мѣстата върху които ще се построятъ черги или др. бараки ще бѣдатъ размерени и раздадени на желающитъ при много по-износни цѣни отъ минагодишнитъ. За продажбитъ на едъръ и дребенъ добитъкъ се взематъ законнитъ такси. Всѣки, които докара добитъкъ, трѣбва да притежава интязански билети или свидетелство за правособственосъ и общ. или ветеринарно свидетел. за произхода и здравословността на добитъка.

Общинското управление е взело всички мѣрки за запазване реда и безопасността на хората, добитъка и стоката. Града има електрическо освѣтление.

Кметъ: Петръ Спасовъ

Секретаръ: Георги К. Аргировъ

Трудово Горско Стопанство „ТИЧА“

О Б Я В Л Е Н И Е № 3609.

Гара Доленъ Чифликъ, 1-й Априлъ 1926 год.

Управлението на Стопанството обявява на населението отъ полскитъ села на Варненския окржжъ (Варненска и Провадийска околии), че начиная отъ 1-й априлъ до 1-й августъ т. г. ще отпуща на нуждающитъ се жители отъ полскитъ села необходимитъ имъ дърва, за горене и строителенъ материалъ отъ своитъ сѣчища въ държавната гора „Коджа балканъ“ по следния редъ:

А. Строителенъ материалъ.

Греди, мертечи, колове ще отпуща отъ низкосте-